

NYE BALANCER

CASPAR ERIC

handicapdigte

gyldendal

**Caspar Eric: ”JEG BLEV ENGANG SMIDT OP I ET PISSOIR AF TO AF MINE VENNER
EFTER SVØMMETRÆNING”. Fra digtsamlingen Nye balancer, 2023**

De satans børn, sagde min mor første gang
da jeg kom hjem i anden klasse
og var blevet nikket en skalle af Kenneth.
Så stoppede jeg med at fortælle om det.
Senere forstod jeg
at også Kenneth var et offer.
De leasede deres TV og så altid wrestling derhjemme.
Engang fik han en lussing af sin far foran hele klassen.
Selv i dag har jeg et indre regnskab kørende:

En trang til hævn
om folk vil mig det ondt.

Lære at sige at det jo *nok ikke var derfor*.
Men selvfølgelig var jeg tvunget
til at blive venner med Kenneth igen.
Hvem fanden skal man ellers spille Counterstrike med.
Og måske var jeg flabet og så videre og så videre.
Måske havde jeg også selv kaldt ham noget.
Undskyld at jeg altid taler så hårdt.
Jeg er vant til at ordene er kommet for at ødelægge.
Jeg er vant til at ordene er alt hvad jeg har.
Jeg har voldsfantasier der sidder fast i mit cerebellum.
Hvor skal jeg gå hen med den kærlighed og smerte?
Hvor er der plads til at græde som en sejr?
Det er ikke et spørgsmål
der er unikt for de handicappede.

Vis mig en person der bliver kastet op i sit eget pis
og så skal jeg fortælle dig hvorfor også hun er en spasser.

©Caspar Eric: *Nye balancer*, Gyldendal 2023. Udgivet efter aftale med forlaget og forfatteren.